

עלון מס' 54

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת האזינו

'שירה' הכוללת הכל

פרשת האזינו – רוב רובה 'שירה' זו - שירה אלוקית! שירת 'האזינו' היא הביטוי העליון של התורה שהיא כולה שירה.

"האזינו השמים ותשמע הארץ" (דברים פרק לב, א) "כי חלק ד' עמו – יעקב חבל נחלתו" (שם לב, ט) יש עולם - ויש בורא עולם, ויש "דור ודור" (שם לב, ז) היינו שישנה גם **אנושיות מיוחדת!** כאן בשלושה הפסוקים היחידים הללו – מתואר **ההיקף של כל העולם** ובתוכו ביטוי של **ערך 'קוסמולוגי' לכל עניינם של ישראל.**

ד' מציב את כל הגבולות בהתאמה ובקשר עם **בני ישראל**, כי ישראל הם **"לב באומות"** (כמאמר ריה"ל ב"הכוזרי" ב, לו) ו

מהלך תיאור הופעת ישראל נמשך עד דברי **הנביא יחזקאל** "וקידשתי את שמי - וקיבצתי אתכם מכל הארצות" (פרק לו כג-כד) ואכן, פרשת האזינו היא **הסיום של הסיום** עד "וכיפר אדמתו עמו". (דברים לב, מג)

כותב רבנו הרצי"ה זצ"ל: "כשרוצים לעסוק בבירורי אמונה עם אנשים המגששים דרכם בכיוון התורה והיהדות, צריך להתחיל **בביאור העניינים ההיסטוריים-הרוחניים שבשלישיה הזאת**". כדלקמן:

ראשית, "זכור ימות עולם" – הוא העולם הזה, העולם הריאלי הממשי בו אנו נמצאים. - עולם של זמן ומקום. והוא מסודר בסדר של שנים בסדר של **'שנות דור ודור'** מתוך כך יש להבין כי בחלק השני של הפסוק – מדובר על ההיסטוריה 'שלנו' של ישראל, **'בינו שנות דור ודור'**. לעומת זאת, בכינוי **'ימות עולם'** הכוונה היא למצבים של פרהיסטוריה, לפני היות דורות האנושות.

[יש להבין כי נושאים אלה הם עניינים ערפיליים, ועליהם ייאמר בחינת "במופלא ממך אל תדרוש".]

וכאמור לעיל **'ב'שנות דור ודור'** - אנו מגיעים יחד עם הופעת האנושות, כאשר מעשה ד' הולך ומתפתח יותר ויותר, ואז, אחרי התיאור הסתמי של העולם בששת ימי ה'בראשית' אנו מתוודעים אל **המין האנושי הנברא בצלם האלוקים**, והוא כללי-כללי-כללי כדברי חז"ל **שאדם נברא יחידי, בהיותו כולל את כל הדורות.**

"מאורות הרצי"ה" (פרשת האזינו תשכ"ד עמ' תקנט-תקס) להרב הושע רבינוביץ הי"ו
"שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת האזינו תשל"ו 5 עמ' 523-524) להר"ש אבינר הי"ו
"מתוך התורה הגואלת" ב (פרשת האזינו תשל"ד עמ' רעד) להרב חיים א. שוורץ הי"ו